

Taurea - Stezk Šadlých

EPILOG

Události v Ashavesi se daly v posledních dnech rychle do pohybu. Ačkoliv byli zástupci obou výprav, jak taureiské tak severské, vysláni, aby vyjednali společný postup ve snaze najít cestu do obleženého Tethys, brzy se ukázalo, že vzájemná spolupráce rozhodně nebude jednoduchá.

Generál Tranir, jenž nahradil na postu velitele Taureiské výpravy velekněze Rubáše, zmizelého v průběhu předchozí bitvy, dal okamžitě najevo, že nemá v plánu se v nejbližší době z AshaVeSi hýbat. Mnozí rychle nabyli podezření, že tu má i jiné cíle, než jen sloužit zájmům Taurey.

Ani situace v Severské expedici se však neukázala jednoduchou. Ulfrika, který zemřel v jednom z předchozích střetů, musel zastoupit jeho mladší bratr - Torgär, který byl už od začátku celé expedice dosti skeptický jejímu poslání a především pochyboval o smysluplnosti vyjednávání s taureiskými. Torgär navíc v minulosti proslul svou nevráživostí směrem k Řádu a Zatraceným, jejichž členové v AshaVeSi nyní také zastupovali zájmy Taurey.

Tato komplikovaná situace se však bohužel neukázala jako jediný problém. Mezi AshaVeSi a Tethys se totiž nacházelo nejen mocné vojsko nepřítele, ale také probuzený hvozd Temného lesa, který se stával každým dnem nebezpečnějším a zabraňoval jakýmkoliv pokusům se do Tethys probojovat. Teprve nyní se ukázalo, kde leží zájmy jednotlivých frakcí, zda dokáží alespoň dočasně odložit dávné spory a na chvíli spolupracovat. Vzájemná nedůvěra mezi nimi však nebyla ničím ve srovnání s událostmi, které poslední dny zmítaly AshaVeSi. Tajemná síla v zemích stínů byla probuzena, prastará runová mohyla otevřena a lesní bytosti se pod vlivem temné vůle hvozdů daly do pohybu. Jejich útoky byly stále častější, navíc nebyly tím jediným, čeho se museli přichozí obávat. Neznámé zlo se plížilo po okolních lesích a již o sobě dalo opakovaně vědět. Zmizením velitele místní gardy a prakticky celé jeho jednotky to vše jen začalo. Následovaly však další špatné zprávy, nejprve zavraždění jednoho z templářů Řádu a nakonec byla nalezena i Unna, prakticky poslední přeživší z celé gardy.

Situace se stala bezesporu kritickou. AshaVeSi se ocitlo téměř bez obrany, ohrožení ze strany hvozdů i tajemného plíživého zla bylo den ode dne hmatatelnější a čas na osvobození Tethys se rychle krátil.

...

Proto se také mnozí z přichozích rozhodli, že už nechtějí jen čekat na vedení obou výprav, jejichž vyjednávání stejně nikam nevedlo, a začali se o osud Tethys a zdejšího hvozdů zajímat sami. Pohřeb Unny jen potvrdil, že společné slovo spolu Torgär a členové Řádu a Zatracených jen tak nenaleznou. Její spálení dle severských tradic někteří nesli velice nelibě, nakonec si však vůdce Severské expedice prosadil své, což již tak špatné vzájemné vztahy rozhodně nezlepšilo.

Následovala chvíle klidu, tu však brzy přerušil mrazivý výkřik z hlubiny lesa. Neznámé zlo opět udeřilo. Nějaký čas sice trvalo, než se zmobilizovala bojeschopná a především odhodlaná družina, ale nakonec se vydala vstříc neznámému nebezpečí uprostřed noci do temného hvozdů. Dorazila však pozdě a na oltáři našla již mrtvou oběť řádění zlé vůle zdejšího lesa. Jako první se na místě objevil Maěl, jeden z mála zdejších. Proto byl také zprvu nařčen z tohoto ohavného činu, nakonec se však vše vysvětlilo.

...

Následujícího dne se ukázalo, že je situace ještě kritičtější. Lesní bytosti byly stále agresivnějšími a napadaly místní už i přes den. Nebylo pochyb, že nebude hvozdů trvat dlouho a pozře celé AshaVeSi. Navíc se začaly ve hvozdů objevovat i strašlivé nemrtvé stvůry, které dokonce zaútočily na město samotné. Něco bylo nepochybně ve vážném nepořádku a zástupci Stromu života v čele s Torgärem se

snažili celou situaci s hvozdem co nejrychleji řešit, než mohlo dojít k nejhoršímu. Naskytla se otázka, zda to má snad něco společného se Stínovými mohylami a otevřeným Runovým pahorkem. A jak s tím souvisí vraždy a oběti na oltářích temných bohů? To nebyly jediné otázky, které se honily hlavami zástupců obou výprav. V tom všem mnozí zapomněli, proč vlastně do AshaVeSi zavítali a to, aby domluvili společný postup skrz Temný les a osvobodili Tethys z obležení. Nyní se však ukázalo, že místní problémy mohou mít dalekosáhlejší dopad na celou situaci a proto bylo třeba je urychleně řešit, než bude pozdě.

V noci byla nalezena další oběť na jednom z oltářů, tentokrát však jednotka z AshaVeSi zareagovala včas a setkala se s neznámým zlem tváří tvář. Bezpochyby vyznavač temných bohů byl rychle udolán a snad byl tak alespoň jeden z problémů vyřešen. Mnohem zásadnějším se však stal probuzený hvozd, důkazem toho byly lesní přízraky, které bez milosti napadaly kohokoliv, kdo jen do hvozdu vkročil.

...

Ráno dalšího dne zástupci Řádu a Zatracených zjistili, že někdo v noci manipuloval minimálně s jednou z doposud uzavřených mohyl. Obě skupiny už nyní věděly, že jsou v mohylách uspaní prastaří Padlí, mocní válečníci z dávných časů, kteří se poklonili Bezejmenné. A právě v této otázce se zájmy Řádu a Zatracených rozcházejí. Zatímco jedna skupina chtěla Padlé probudit v plné síle, druhá je chtěla mocným rituálem očistit od působení moci smrti. Nebylo však pochyb, že tu měla ohledně mohyl zájem i jakási třetí strana. Někdo totiž musel otevřít hlavní Runový pahorek a nyní i jednu z mohyl. Možná proto nakonec Zatracení ustoupili a kývli na očistění mohyl. I tak to však začalo mezi oběma skupinami nepříjemně vřít, ač doposud až nezvykle spolupracovaly. Mnozí mluví o tom, že si Zatracení toho samého dne do prastarého Měsíčního chrámu nedaleko AshaVeSi povolali samu Bezejmennou a požádali ji o radu. Pokud je to pravda, není pochyb, že právě to může souviset s jejich ústupkem Řádu v otázce mohyl.

Torgär také konečně našel způsob, jak uspat hvozd a očistit jeho srdce. Společně s ostatními členy Stromu života dává dohromady vše potřebné a nakonec, ač se to zdá téměř nemožné, přizve i zástupce Řádu a Zatracených, aby mu s očistným rituálem pomohli. Po vyčerpávajícím střetu se Strážcem hvozdu je nakonec Srdce hvozdu očistěno. Torgär však musí obětovat vlastní život, aby jej po zradě dryády Renn mohl zachránit před zničením. Ona sama za to následně zaplatila vlastním životem, když byla bez milosti popravena. Nakonec se snad konečně podařilo odstranit i všechny členy Kultu prokletých, jejichž řádění v předchozích dnech také na situaci v AshaVeSi rozhodně nepřidalo, a tak začalo svítat na lepší časy.

Ačkoliv se hvozd alespoň nyní uklidnil, jakási síla bloudila okolními lesy stále. Netrvalo dlouho a vše se vyjasnilo, konečně do sebe vše zapadá a začíná dávat smysl. Z hloubi hvozdu přichází Naterli, jedna z prastarých Padlých, i se svou nemrtvou stráží. Ukazuje se, že právě ona ještě nedávno obývala nyní již otevřený Runový pahorek, kde spala dlouhá desetiletí, za které prorostla se samotným hvozdem. Proto když byla probuzena, tak se probudil i hvozd s ní propojený. Z tohoto důvodu se také Temný les v posledních dnech choval tak nebezpečně. Nyní, když jej znovu uspalí, byla od něj Naterli odtržena a i ona si konečně mohla uvědomit sama sebe a své poslání zde. Nejprve se snažila s osádkou AshaVeSi vyjednávat a lákala některé na svou stranu pod slibem moci a slávy. Také prozradila, že ji původně povolal samotný Itgann, o kterém si mnozí mysleli, že je mrtev, on sám si však nebyl vědom jejího propojení s místním hvozdem. Právě jemu ona nyní slouží a putuje za ním, aby společnými silami zastavili hrozbu Temnoty. Alespoň to ona tvrdila, i když mnozí na ni spíš jen nevěřičně hleděli a nakonec se nenašel nikdo, kdo by se k ní připojil. Zároveň se však alespoň celá situace obešla bez konfliktu, Naterli pouze celkem mírumilovně prošla AshaVeSi a společně se svou nemrtvou stráží zmizela v neznámu.

...

Nyní, když je hvozd konečně v klidu a z jeho strany nic nehrozí, se mohou výpravy konečně vydat směrem k Tethys. Tranir však se svými muži, jenž jsou doposud věni Itgannovi, zůstává alespoň na čas v AshaVeSi. Velení Severské expedice je po smrti Torgära dosti nejisté, nakonec jej však přebírá Agnar, který byl poslední dny na průzkumu okolí a nakonec se mu i podařilo najít bezpečnou cestu skrz nepřátelské linie. Právě on nakonec vede poměrně silnou jednotku směrem k Tethys.

...

Některým se však hlavami začínají honit myšlenky, zda se v otázce Naterli rozhodli skutečně správně. Neměli se jí raději postavit v boji? Nebo snad dokonce mluvila pravdu a oni se k její výpravě měli připojit? To ukáží až následující týdny. Nyní je třeba zjistit, jaké následky bude nakonec mít zprůchodnění Temného lesa, neboť někteří varují, že z východu přichází Temní, kterým doposud hvozd stál v cestě.